

انواع مفعول مطلق (۴ از ۴)

در این قسمت به ذکر نکاتی ریز و مهم درباره مفعول مطلق می‌پردازیم.

(۱) «مفعول مطلق نوعی به همراه «مضاف الیه»؛

– همواره «مصدری بدون ال و بدون تنوین» است. (چون مضاف واقع شده)

– غالباً مضاف الیه آن اسمی «معرفه» می‌باشد.

– فقط با «حرکت َ» می‌آید.

(۲) «مفعول مطلق نوعی» به همراه «صفت مفرد و جمله‌ی وصفیه»؛

– همواره «مصدری نکره» می‌باشد.

– با ظاهری تنوین دار «أَ - آَ - ؤَ - ءَ» دیده می‌شود.

(۳) باب «مُفَاعَلَةٌ» مصدر دوّم دارد که وزن آن «فِعَالٌ» بوده که در خیلی از گزینه‌ها از مصدر دوّم آن استفاده می‌شود.

– يُحَاسِبُ الْبَخِيلُ فِي الْآخِرَةِ مُحَاسَبَةَ الْأَغْنِيَاءِ!

– يُحَاسِبُ الْبَخِيلُ فِي الْآخِرَةِ حِسَابَ الْأَغْنِيَاءِ!

«مُحَاسَبَةٌ و حِسَابٌ» در هر دو جمله «مفعول مطلق نوعی» می‌باشند.

** بعد از بیان این نکات ویژه به حل کردن «إِخْتَبِرْ نَفْسَكَ» می‌پردازیم.

مدرسه مجازی اینو